

Strikkestrømpen ligesom andre til Andagtsbøger eller beroligende Pulvere. Nu kan jeg undertiden fortryde, at jeg ikke gjorde Alvor af at gaa i Lære hos hende.«

»De har jo Deres Hus og Deres Blomkaalshoveder,« sagde Fru Bertha. »Kan de ikke gøre samme Nytte? Da jeg sidst talte med Dem, fortalte De mig, at De først nu havde fundet Deres egenlige Kald. Jeg kan huske, De tilbød mig endogsaa et Væddemaal om, at jeg aldrig mere skulde se Dem paa en Talerstol. Det Væddemaal havde De altsaa tabt.«

Enslev stod med Stokken foran sig og saae en lille Tid grundende ned mod Gruset.

»Ja, jeg har alle Dage været et godtroende Fæ. Jeg bildte mig ind, at Fremtiden var saa temmelig betrygget. Jeg syntes ogsaa nok, at jeg kunde lide at leve mine sidste Aar i Slobrok og Pampusser... og maaske skulde jeg virkelig være bleven i min Kakkelovnskrog. For jeg gør mig vist forgæves Ulejlighed. Jeg ser tydeligt, hvor det hele bærer hen... Frihedsglæden er hos Folket en Søndagsfølelse, som tilnød kan holde sig Mandagen over. Allerede om Tirsdagen begynder de fleste at længes tilbage til Tugten og Tvangen og Ydmygelsen. Jeg maa ofte tænke paa, hvad jeg har læst om Livsfanger, der som ældre Folk slipper ud af Fængslet. De gaar Resten af deres Liv og gemmer paa en hemmelig Hjemve efter Cellen og Haandjernene.«